

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

KAUR, RUPI

Soarele și florile sale / Rupi Kaur ; trad. din lb. engleză de Tiberiu Neacșu. -

București : Cartea Românească, 2018

ISBN 978-973-23-3294-8

I. Neacșu, Tiberiu (trad.)

821.111

Rupi Kaur
the sun and her flowers

Copyright © 2017 Rupi Kaur, this translation published by arrangement with The Cooke Agency International, CookeMcDermid Agency, and Simona Kessler International Copyright Agency Srl. Originally published in English by Andrews McMeel Publishing and Simon & Schuster.

Copyright © Editura Cartea Românească Educațional, 2018
Editura Cartea Românească este un imprint al Editurii Cartea Românească
Educațional
www.cartearomaneasca.ro

soarele și florile sale

rupi kaur

Traducere din limba engleză de
Tiberiu Neacșu

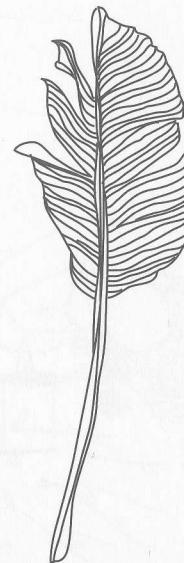

cuprins

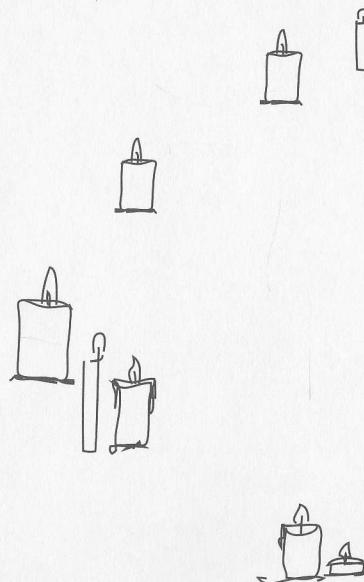
ofilire	11
cădere	57
înrădăcinare	117
înăltare	153
înflorire	195

ofilire

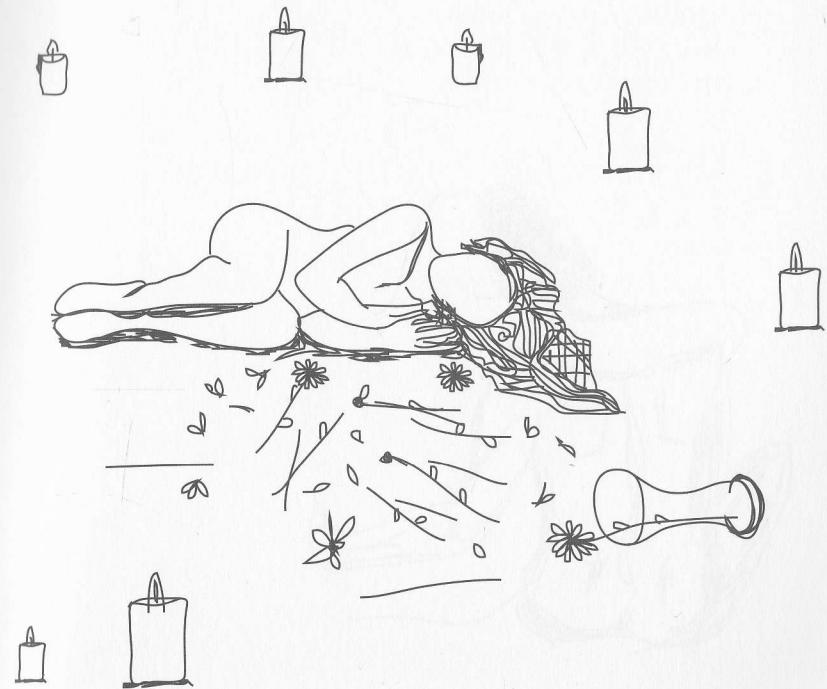
în ultima zi de dragoste
înima mi-a crăpat înăuntrul trupului

mi-am petrecut întreaga noapte
făcând vrăji pentru a te aduce înapoi

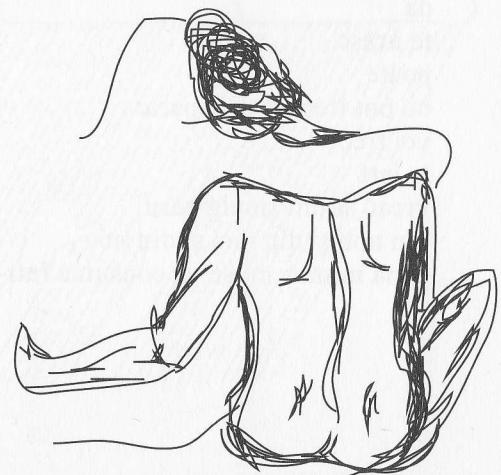
am întins mâna după ultimul buchet de flori
pe care mi l-aî dat
acum ofilindu-se-n vază
una
câte
una
le-am pocnit capetele
și le-am mâncat

am îndesat câte un prosop la pragul fiecărei uși
pleacă i-am spus aerului
nu am ce să fac cu tine
am tras toate draperiile din casă
du-te i-am spus luminii
nimeni nu vine înăuntru
și nimeni nu ieșe

— cimitir

ai plecat
și eu încă te voi am
totuși meritam pe cineva
care ar fi vrut să rămână

zile-ntregi am stat în pat slăbită de pierdere
încerc să plâng ca să te-aduc înapoi
dar apa a dispărut
și încă nu te-ai întors
mă ciupesc de buric până la sânge
am pierdut șirul zilelor
soarele devine lună și
luna devine soare și
eu o fantomă
o mulțime de gânduri diferite
mă sfâșie-n fiecare secundă
trebuie că ești pe drum
poate e mai bine dacă nu ești
sunt bine
nu
sunt furioasă
da
te urăsc
poate
nu pot trece mai departe
voi trece
te iert
vreau să-mi smulg părul
din nou și din nou și din nou
până mintea mi se va consuma într-o tăcere

ieri
ploaia a încercat să-mi imite mâinile
trecând peste trupul tău
am sfâșiat cerul pentru c-a lăsat-o

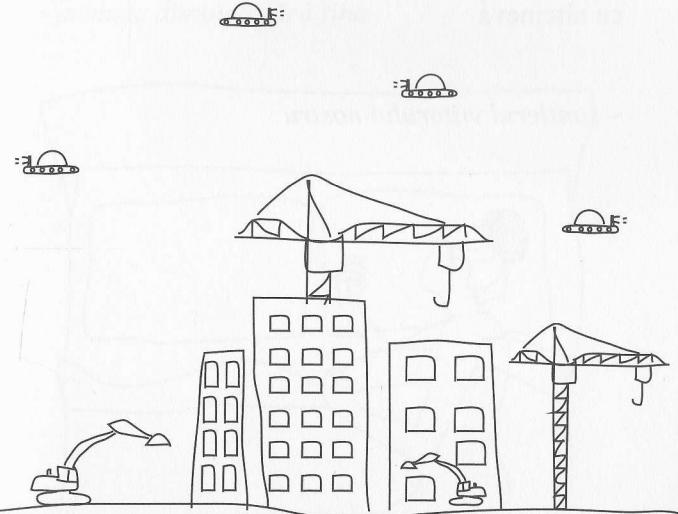
– gelozie

ca să adorm
trebuie să-mi imaginez trupul tău
înconvoiat lângă al meu
lingură ținând o lingură
până-ți aud respirația
trebuie să-ți recit numele
până răspunzi și
vorbim
doar atunci
îmi poate mintea
aluneca în somn

—prefăcătorie

nu ceea ce-am lăsat în urmă
mă sfâșie
dar ce am fi putut construi
dacă am fi rămas

încă mai văd căștile noastre protectoare zăcând
exact unde le-am lăsat
piloni nesiguri de ce păzesc
buldozere privind în aşteptarea noastră
blâni de lemn țepene în cutii
tânjind să fie bătute-n cuie
dar nici unul dintre noi nu se-ntoarce
să le spună că s-a terminat
în timp
cărămizile se vor sătura de aşteptat și se vor fărâmița
macaralele își vor apleca gâturile cu durere
lopetile vor rugini
crezi că florile vor crește aici
de unde noi am plecat
să construim ceva nou
cu altcineva

– şantierul viitorului nostru

trăiesc pentru prima secundă a dimineții
când sunt pe jumătate conștientă
aud păsările colibri afară
flirtând cu florile
aud florile surâzând
și albinele devenind geloase
când mă întorc să te trezesc
încep din nou
zvâcnirile
tânguielile
și socul
când îmi dau seama
că ai plecat

– primele dimineți fără tine

